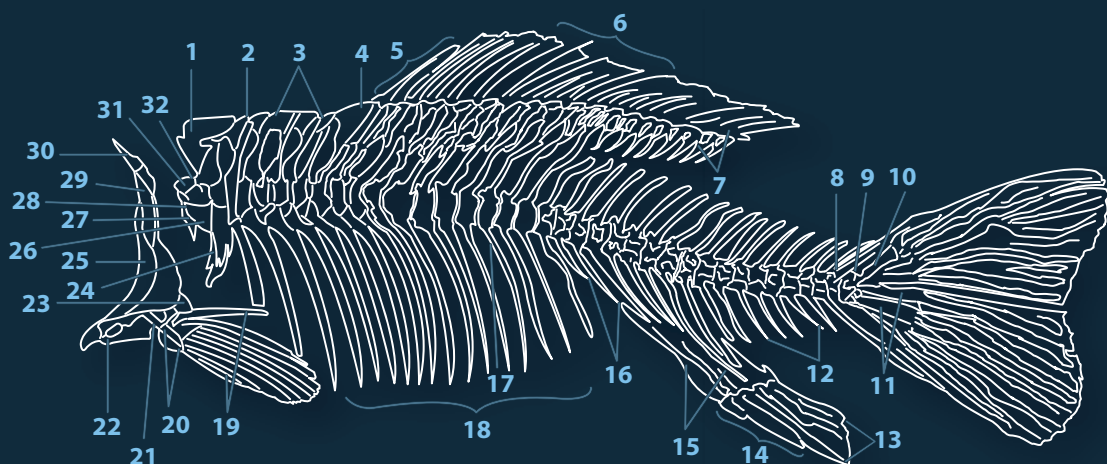

HUKVALDSKÝ OBČA ASNÍK

5/2011
www.hukvaldy.eu

1 - spina neutralis 3. obratle; 2 - spina neutralis 5. normálně utvářeného obratle; 3 - interspinalia; 4 - hřbetní ploutve; 5 - ploutevní tvrdé paprsky; 6 - ploutevní měkké paprsky; 7 - hřbetní ploutve; 8 - předposlední obratel; 9 - poslední obratel; 10 - urostyl; 11 - podpírající paprsky ocasní ploutve; 12 - ocasní obratel s hernálními oblouky a trny; 13 - měkké paprsky řitní ploutve; 14 - tvrdé paprsky řitní ploutve; 15 - podpírající paprsky řitní ploutve; 16 - předocasní obratel; 17 - příčné výběžky obratlů; 18 - pleurální žebra; 19 - obratel, první tvrdý a pod ním měkké paprsky prsní ploutve; 20 - podpurná basalia prsní ploutve; 21 - scapula; 22 - coracoidium; 23 - postcleithrum; 24 - pozměněné příčné výběžky; 25 - cleithrum; 26 - obratel, Weberova ústrojí; 27 - parapofýza 2. obratle; 28 - první páteřní obratel; 29 - supracleithrum; 30 - postcleithrum; 31 - neurapofýzy 2. obratle; 32 - neurapofýzy 3. obratle

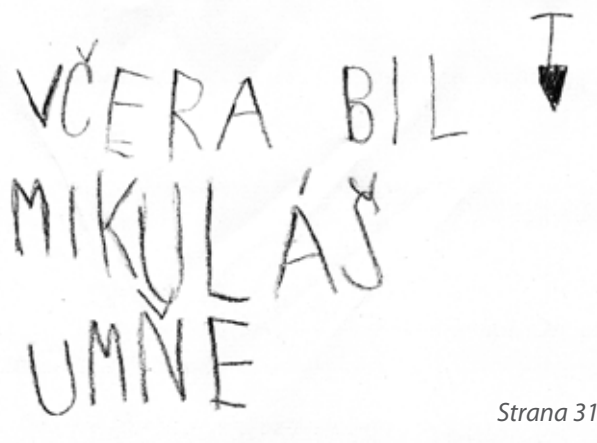

Slovo starosty s. 3; **Den obce Hukvaldy** s. 4; **Ukončení cyklosezóny 2011 KČT Hukvaldy** s. 7; **Návštěva Kanárských ostrovů** s. 8; **Na tenis si umíme posvítit** s. 12; **Podzimní pochod Po zarostlém chodníčku** s. 14; **Turistický zájezd Skorušinské vrchy** s. 15; **Rozhovor s rychaltickým farářem P. ThLic. Mgr. Dariuszem Jędrzejским** s. 16; **Lampionový průvod** s. 24; **Úspěšný spoluobčan** s. 26; **Music bar U dvou Holubů** s. 29; **Jak jsme chodili na Mikuláše** s. 30; **Adventní koncert v bazilice ve Frýdku** s. 32; **Ukázky slohových prací žáků 5.roč. na téma „Co pro mne znamenají Vánoce?“** s. 33; **Rozsvěcení vánočního stromu** s. 34; **Vánoce** s. 36; **Zvonička na Sklenovském vrchu - Vítání občánků** s. 37; **Přehled** s. 38; **Inzerce** s. 42; **Věta čísla**

Úvodní slovo

Milí čtenáři,
přemýšlím o pojetí úvodu pátého čísla Hukvaldského občasníku. Abych se patřičně naladil, ukusuji vánočního cukroví a ochutnávám bramborového salátu. Chybí tomu sice kapr, ale toho nahradím kouskem uzené makrely. No... teď by to chtělo něčím spláchnout. Že by troškou lahodného perlivého vína? A už mám formu srovnatelnou se čtenáři, kteří berou do ruky časopis po předchozím přísunu předvánočních, vánočních či povánočních dobrot. Tělo relaxuje, mysl se uvolňuje, teď už jen něco zajímavého a ne příliš náročného k přečtení, nebo alespoň hezké podívání na fotky provázející nabídnutý text.
Tak tedy - hezké chvílky s Hukvaldským občasníkem nyní i v novém roce přeje jménem svým i celé redakční rady...

Václav Holub

Strana 31

Redakční rada

Luděk Bujnošek - Ivana Hřčková - Václav Holub - Kateřina Eliášová - Svatopluk Lév

Grafika/sazba: Václav Holub
Korektura: Kateřina Eliášová
Foto: Svatopluk Lév

Vážení spoluobčané

Pravidelně Vás na tomto místě informuji o připravovaných a probíhajících investičních akcích v obci.

V minulém čísle jsem psal o přípravě a realizaci výstavby kanalizace v obci. Oproti minulým informacím, které jsem Vám podal, došlo ke změnám v harmonogramu přípravy akce. Ministerstva financí a životního prostředí měla drobné připomínky k zadávací dokumentaci, která musela být z tohoto důvodu poopravena. Vyhlášení výběrového řízení je nyní plánováno na měsíc prosinec 2011, v únoru 2012 proběhne hodnocení nabídek, do konce měsíce dubna uzavření smlouvy s dodavatelem a samotné zahájení stavby je plánováno na 7 – 8/2012.

Ve druhé polovině měsíce července bylo vyhlášeno výběrové řízení na „Rekonstrukci stávajících kabin v areálu TJ Sokol Hukvaldy“. Lhůta pro podání nabídek končila 11. 8. 2011. Celkem bylo osloveno nebo podalo nabídku 13 firem. Pět firem ve lhůtě pro podání nabídek odstoupilo, takže samotného hodnocení nabídek a výběru zhotovitele, které se konalo 12. 8. 2011, se zúčastnilo 8 firem. Vítězem s nejuvýhodnější nabídkou 2 976 000,- Kč se stala Severomoravská stavební společnost z Nového Jičína. Práce byly dle smlouvy zahájeny 26. 9. 2011. V průběhu realizace se původní smlouva doplnila o práce a dodávky, jež nebyly zahrnuty v projektové dokumentaci, neboť je nebylo možno před zahájením prací předvídat, a změny vyvolané požadavky objednatele. Jedná se především o výměnu staticky neúnosných podlah v celém objektu, úprava počtu a tvarů plastových výplní, otevření prostoru před krytou tribunou změnou způsobu podchyčení střešní konstrukce, navýšení kapacity tribuny pro diváky, úpravy zdravotně-technické instalace a záměna septiku za železobetonovou žumpu s možností pojiždění lehkými vozidly. Příslušné vícepráce a méněpráce předložené zhotovitelem byly po projednání se zadavatelem a technickým dozorem schváleny radou obce. Vzhledem k rozsahu změn rada obce rovněž schválila žádost zhotovitele o prodloužení termínu dokončení a předání díla do 23. 12. 2011.

V polovině měsíce listopadu byla dokončena rekonstrukce lávky přes řeku Ondřejnici naproti fary v Rychalticích. V rámci rekonstrukce proběhla demontáž stávající betonové lávky včetně její likvidace, výroba a montáž nové ocelové lávky včetně dřevěné podlahy, oprava kamenného zdiva, výroba a montáž zábradlí při vstupech na lávku a úprava zámkové dlažby.

V průběhu října a listopadu byla rovněž provedena oprava soklu a fasády na budovách č. 4 a 5 na Hukvaldech (cukrárna, večerka), byly provedeny drobnější opravy místních komunikací. Bylo opraveno stavidlo mlýnského náhonu u pana Marka v Dolním Sklenově a vyčištěno koryto od stavidla k propustku pod místní komunikací.

V posledním čtvrtletí tohoto roku jsme po podání žádostí získali 2 dotace. Z jedné z nich dostaneme zpětně proplacenou investici ve výši 183 334,- Kč na opravu sesuvu půdy pod místní komunikací na hukvaldském chatovišti, k němuž došlo po vydatných deštích v květnu 2010. Druhá dotace se týká pořízení 4 ks informačních měřičů rychlosti, kdy dotace pokryje 90 % z uznatelných nákladů (cca 255 000,- Kč). Předpokládaný termín realizace je březen – květen 2012. ■

Mgr. Luděk Bujnošek, starosta obce

Den obce Hukvaldy

Dne 10. září 2011 v odpoledních hodinách proběhl v areálu restaurace „Na koupališti“ Den obce Hukvaldy. Na této akci se spolupodílela Obec Hukvaldy a pan Petr Kuchař, který má tento areál v pronájmu. Nejvíce

si tuto akci užívaly děti na skákacích hradech, mohly se povozit na koníkovi pana Kabáta z Rychaltic a velkou radost udělaly nejen dětem, ale i dospělým malířky na obličeje. Také se mezi nás přijel podívat pan Tomeček s Tatro, která jela rallye Paříž – Dakar. O prohlídku vozu byl také velký zájem, obzvláště u mužské populace, za volantem se střídali hlavně tatínkové se svými syny, ale občas neodolala ani zvědavá děvčata.

Po celou dobu bylo zajištěno občerstvení, návštěvníci měli možnost zakoupit cokoliv

z nabídky na nápojovém lístku restaurace, ale byl také k dispozici guláš a langoše. Odpoledne pro dobrou náladu zahrála cimbálová muzika „Fojt“ mladých hudebníků z Brušperka, večer je pak vystřídal pan Kuchař se svojí skupinou, kteří nás příjemnou hudbou všechny bavili až do pozdních nočních hodin. ■

*Ivana Hrčková,
místostarostka*

Ukončení cyklosezóny 2011 KČT Hukvaldy Podyjí – Vranovsko 23. – 25. 9. 2011

Většina turistů a cykloturistů, kteří přijedou na Vranovsko a Podyjí, předpokládá, že si zajezdí na rovinatých cyklotrasách jižní Moravy – jaké bylo ale naše překvapení, když Vranovsko připomíná svými podmínkami spíše Vysočinu a rovinaté terény jsme našli až u Znojma a v jeho okolí.

Národní park Podyjí je ukázkou výjimečně zachovalého říčního údolí v bohatě zalesněné krajině jihozápadní Moravy. Na rakouské straně na něj navazuje National Park Thayatal, se kterým vytváří příhraniční bilaterální chráněné území.

Pro 37 cyklistů jak z našeho odboru KČT, tak i další zájemce jsme připravili cyklozájezd do této velmi atraktivní lokality. Jelikož nám i počasí přálo, mohli jsme navštívit velmi zajímavá místa na Vranovsku. A jelikož to bylo i v čase, kdy zrovna dozrávalo víno ve vinicích, tak jsme nemohli neokoštovat nefalšovaný burčák.

V první den jsme navštívili krásné vinařské vesničky s dochovanými lidovými stavbami, zvláště vinnými sklepy. Následovala prohlídka příhraničního rakouského městečka Retz s krásným náměstím, muzeem mlynářství, muzeem jízdních kol a pozoruhodným vojenským hřbitovem. Shlédlí jsme rozsáhlou zříceninu Kaja a především nás okouznil významný hrad Hardegg ležící na hranici s naší republikou. V Čížově objevujeme pozůstatky hraničních zátarasů se strážními věžemi k ochraně státní hranice před rokem 1989.

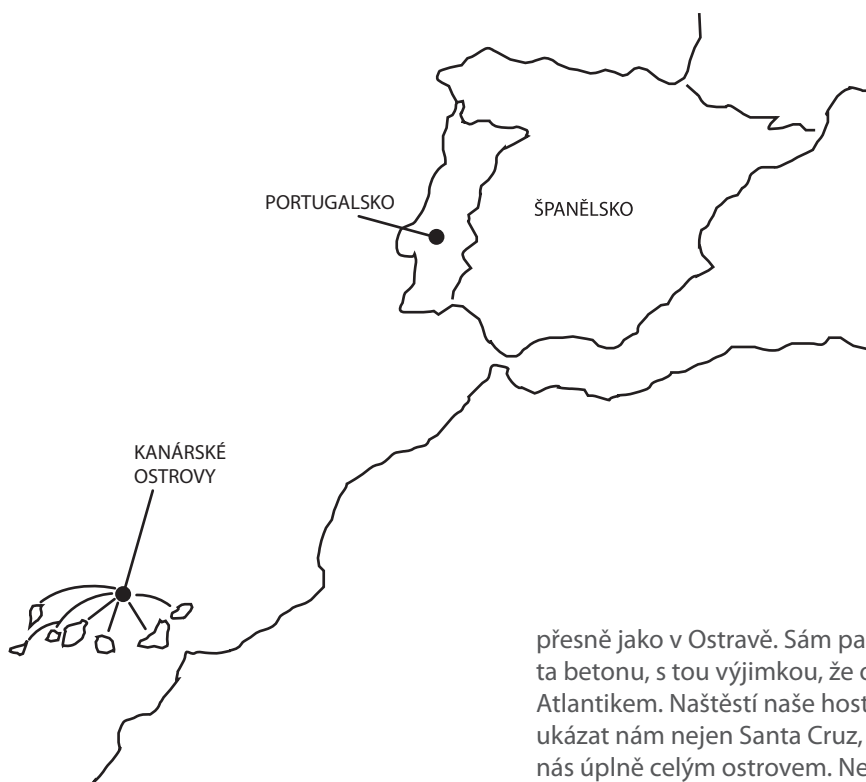
Následující den jsme navštívili okolí městečka

Bítova, kde bylo nespočet zajímavých míst, jako hrad Cornštejn, hrad Bítov, který je jeden z nejstarších a nejromantičtějších hradů u nás se zoologickou zahradou, velkou sbírkou vycpaných psů a zbrojnicí s palnými zbraněmi z 11. – 19. století, obec Uherčice (národní kulturní památka) s renesančním zámkem s přízemními i patrovými arkádami, barokní zahradou a lesoparkem s hradní zříceninou a obeliskem.

V poslední den jsme se vydali s proudem Dyje ve směru ke Znojmu. Neopomněli jsme si prohlédnout historické centrum Znojma – perly jižní Moravy. Znojmo nabídlo krásné skvosty sakrální architektury – rotundy Panny Marie a sv. Kateřiny. Historickému jádru města dominují tři věže kostelů s městským opevněním, dále gotická radniční věž s vyhlídkou, odkud jsme měli možnost shlédnout krásu zdejšího kraje. A za návštěvu určitě stálo i sejít pár schodů do znojemského podzemí s katakombami.

S cyklozájezdem byli účastníci velmi spokojeni – ať už s ubytováním, tak s poznáním NP Podyjí s významnými kulturními, historickými a přírodními památkami. ■

za KČT Hukvaldy
Drahošlav Koval

Návštěva Kanárských ostrovů (Španělsko)

Máme za sebou nejvzdálenější destinaci v rámci projektu „Let’s share our culture“. Pár dnů po dušičkách jsme navštívili Kanárské ostrovy, konkrétně ostrov Tenerife. Po dlouhé 16 hodinové cestě jsme konečně dorazili do města Santa Cruz de Tenerife, kde nás přijali naši španělští přátelé. Osobně jsem byl překvapený. Čekal jsem víceméně „sopečnou divočinu“ a první dojem byl: vypadá to

přesně jako v Ostravě. Sám panelák, spousta betonu, s tou výjimkou, že obklopená Atlantikem. Naštěstí naše hostitele napadlo ukázat nám nejen Santa Cruz, ale provézt nás úplně celým ostrovem. Není to až tak časově náročné. I když Tenerife je největší ze sedmi Kanárských ostrovů v Atlantském oceánu, cesta podél celého ostrova Vám nezabere více než 3 hodiny. Naši hostitelé nám ukázali Národní park Teide (světové dědictví UNESCO), který zahrnuje nejvyšší horu Španělska a třetí největší sopku na světě – Teide a také přírodní rezervaci Chinamada, díky kterým jsme pochopili, že Tenerife není jen panelák naležato se sopkou uprostřed, ale krásný ostrov, který stojí za to si důkladně prohlédnout, a ne jen využívat k opalování a jiným „plážovým“ aktivitám.

I když celkově chceme poznat kulturu našich partnerů, každé naše setkání má konkrétní téma. Toto bylo ve znamení jídla. Hlavním úkolem byla tvorba mezinárodní kuchařky v anglickém jazyce, do které jsme všichni

Na fotce před nejvyšší španělskou horou a třetí největší sopkou na světě – Teide v přírodní rezervaci Chinamada na Tenerife zleva Dariusz Jędrzejski, Adéla Vichrová, Magdaléna Sasínová, paní učitelka Marcela Jašková.

dali jídla typická pro naše regiony a dokonce někteří přivezli s sebou i jídla na ukázkou. My jsme do kuchařky zařadili svíčkovou na smetaně (sirloin in cream sauce) a také tak typické pro náš region frgály neboli lopaťáky (Lachia pie with filling). Musím říct, že ty s tvarohem nebo hruškovou náplní zmizly okamžitě. Na makové nebyli Španělé moc zvědaví, ale říkali, že všechny jim opravdu chutnaly. Já jim věřím... sice po 16 hodinách v zavazadle ztratily kulatý tvar, ale byly výborné, a navíc naše, hukvaldské. Náš projekt pomalu končí. V lednu nás čeká ještě návštěva Polska (Katowice), v březnu bude setkání v Hukvaldech a závěrečné setkání máme naplánováno na červen v Řecku na ostrově Chios. ■

*Dariusz Jędrzejski,
koordinátor projektu*

Výměnný pobyt na Tenerife

Už dlouho jsme se těšily já a Magdaléna na pobyt na Kanárských ostrovech a připadá mi to jako včera, kdy jsme teprve dostaly oznámení, že jedeme na tento pobyt.

Crrr... zvonil mi budík, který ukazoval 2,45 RÁNO! No co, ale za to to stálo. Ve 3,15 pro mě přijela Majda se svým tatkou a paní učitelkou Jaškovou. Poté jsme vyzvedli pana faráře u fary a jelo se na ostravské hlavní nádraží. A hle, Pendolino už bylo tady a začala naše cesta do ciziny. V Pendolinu jsme si chvíli četly, ale protože jsme byly hodně nervózní a napjaté, musely jsme si o všem povídat. Cesta byla zdolouhavá, ale po třech hodinách nerušeného štěbetání, jsme dorazili do Prahy. Odtud nás autobus dopravil na letiště (jel asi 1 hodinu!). Na letišti byl frmol, takže za chvíli jsme byli odbaveni a čekali na letadlo. Tam jsme měli hodinový rozchod. Čekání uteklo jako voda a už jsme seděli v letadle směr Madrid. Já jsem už letadlem letěla, takže pro mě to nebyl takový zážitek, ale Majda měla trochu nahnáno. Letěli jsme asi 3 hodiny a už jsme zase seděli v Madridu na letišti a čekali na další spoj. Bavily jsme se zase o tom, jaké to v rodinách asi bude. Po chvíli jsme už zase letěli, takže další 3 a půl hodiny v letadle. Ke konci cesty jsem se dívala z okénka a hle, co je to tam? To je ostrov Tenerife!!! Bylo úžasné vidět vyčnívající sopku z mraků.

Už ani nevím, jak jsem se z letiště dostala, protože jsem byla tak unavená, ale po chvíli jsem se setkala s rodinou Fajardo-Lopéz. Juliana byla jedenáctiletá Španělka (vypadala trochu jako Indka). Měla bratra Ancora (9). Jejich nevlastní matka se jmenovala Elena,

bylo jí 27 let a byla to moc hodná paní. Její manžel se jmenoval Martin, tomu bylo 35 let. Byla to celkem pohodová rodina až na ten byt. Byt byl sice oprýskaný a zastaralý, ale co, přece nezáleží jen na vzhledu.

První den pobytu jsme byly ve škole. Zaskočilo nás hlavně to, jak se žáci chovali v hodinách. Nebylo ani půl minuty ticho. Učitelky pořád křičely Ave (ticho)!!! Toho dne jsme navštívili město La Laguna, kde jsme prochá-

zeli různými uličkami a navštěvovali důležité budovy. La Laguna je velmi hezké a moderní město. K večeru jsme se projeli autobusem určeným k prohlídce památek.

Druhý den (ten nejlepší) byla středa. Autobus nás s učiteli provedl po různých turistických místech a byli jsme pod sopkou, kde byl park s přírodní skálou ve tvaru prstu, kterému Španělé říkají „God Finger“ (Boží prst). Navštívili jsme taky barbecue park, kde jsme dostali svačiny ze školy. No a po svačině hurááá do plavek a k moři. Moře mělo standartní teplotu. Počasí nám našťestí přálo. Po koupeli jsme měli rozchod po městě, kde jsme si nakoupily suvenýry a taky nějaké dobroty. Ve zbývajícím čase jsme se usadily na lavičce a pozorovaly pouliční děj. Za chvíli nás už volali k večeři v restauraci. Jídlo bylo vynikající, ale Španělé moc jedí, takže tam k večeři měli asi 5 chodů. V noci se mi potom dobře spalo s najedeným břichem.

Třetí den (čtvrtek) jsme zase nebyly ve škole, to byla morálka, co? Jeli jsme na 5 kilometrovou túru na horu Chinamada. Jelikož bylo veliké horko, nešlo se nám příliš dobře. Na vrcholku byla solidní restaurace, kde jsme měli dobrý oběd. Poté nás autobus zavezl ke škole a já a Juliana jsme šly do jezdeckého centra, kde mě svezla na svém koni. Byl to krásný bílý hřebec. Tohle byl super zážitek. Večer jsem se s Elenou dívala na MTV a k tomu jsem jedla výborný americký sendvič. Čtvrtý den (den před odjezdem) jsme byly zase ve škole. Další půl den s rozpustilými dětmi, ale dalo se to vydržet. Poté pro nás (mě a Julianu) přijel její tatka Martin. Doma jsme měly na oběd dobré kuře na kari s rýží. Po půlhodině přijela Elena z práce a jeli jsme já a celá rodina do města, kde jsem dokoupila poslední suvenýry a dala si výbornou zmrzlinu. Pak jsme už jen holky (já, Juliana a Elena) jely navštívit Julianinu babičku.

Byla to sympatická paní, která mi zabalila dárky pro mou rodinu. Nakonec jsme se jely podívat do nákupního centra, kde jsem si koupila krásný náramek. Večer, když jsme přijely domů, mi Martin přichystal závěrečnou večeři (domácí pizzu).

Poslední den mě už jen zavezli na letiště v 5 hodin ráno, kde jsem jim dala poslední sbohem a díky za to, že se o mě tak přívětivě postarali. Zanedlouho jsme byli na letišti odbaveni a čekali na letadlo do Madridu. Když jsme přiletěli do cíle, už jsme jen čekali na to správné letadlo, které nás dopraví zpět do naší krásné rodné země!!!

V Praze bylo sice zima, ale to mi ani trochu nevadilo, protože jsem byla zpět doma s úžasnými zážitky k vyprávění!!!

Pobyt se mi moc líbil, proto musím poděkovat všem zřizovatelům projektu Comenius za umožnění navštívit tak krásnou zemi jakou je ostrov Tenerife. ■

Adéla Vichrová

Na tenis si umíme posvítit

Možná jste si při večerních procházkách všimli, že na tenisových kurtech se v tomto roce hraje i ve večerních hodinách – obrazně řečeno při měsíčku. Měsíček nám tenistům bohužel nestačí, na malý tenisový míček je třeba dobře vidět, aby hráč správně odhadl dráhu míčku, kam si naběhnout a pak výběrem a umístěním úderu překvapil soupeře a získal další fiftýn. S koncem prázdnin, na začátku měsíce září byla dokončena stavba umělého osvětlení na kurtu číslo 1, a po slavnostním otevření bylo

zařízení předáno do užívání členům tenisového oddílu a zájemcům o tuto krásnou hru.

Dne 8. 10. pořádal tenisový oddíl závěrečný tenisový turnaj ve čtyřhrách spojený se slavnostním uvedením umělého osvětlení do běžného provozu. Při této události se sešlo na kurtech asi tři desítky aktivních členů a příznivců z řad tenistů i členů dalších oddílů naší tělovýchovné jednoty, bývalých aktivních hráčů a činovníků tenisového oddílu. Byli jsme potěšeni přítomností manželky předčasně zesnulého člena TO a několikaletého předsedy TO Zdeňka Adamovského. Úderem 18 hodiny bylo provedeno slavnostní zapnutí

osvětlení. S otevřením láhve šampaňského jsme společně připili na zdar a zdraví všech, kdo se aktivně na výstavbě podíleli. Následovalo pokračování turnaje – poprvé pod umělým osvětlením.

Upřímně řečeno – napsáno – jsme si mnozí v tomto okamžiku uvědomili, jak velká akce se nám podařila realizovat v relativně krátkém čase, vesměs vlastními silami. Dílo splňuje veškeré zákonné požadavky od stavebního povolení po revizi a kolaudace.

Na přípravě jsme pracovali od poloviny roku 2010 zpracováním projektové dokumentace, stavební přípravou v rámci realizace 2. etapy dostavby sportovního záze-

mí (kabiny), podáním žádosti o stavební povolení atd. Tyto záležitosti si vzal na starost člen našeho oddílu Ing.

Jaroslav Solanský. Navržený projekt svými parametry splňoval všechny požadavky pro kvalitní osvětlení kurtů – (8 svítidel po 400 W na čtyřech 8 metrů vysokých sloupech). Rozhodujícím momentem pro konkrétní realizaci se stalo jednání s p. Miroslavem Hložankou starším, který po prostudování dokumentace a seznámení s řídícím týmem akce (Janošek J., Kozel J., Solanský J.) přislíbil sponzorsky zajistit veškerý potřebný materiál (4 – 10 m vysoké sloupy s instalačními ráhny pro umístění světel, kabely, světla, chráničky atd. v celkové hodnotě 150 000,- Kč) včetně revizní zprávy.

Od této chvíle se už jen čekalo na stavební povolení. Po jeho udělení jsme se pustili do práce, průběžná doba od prvního výkopu děr pro stožáry po vztyčení posledního čtvrtého sloupu byla cca 30 dnů, a to bez narušení prázdninového provozu na kurtech. Byly organizovány brigády, dařilo se nám plnit dohodnuté termíny a „náš pan sponzor“ Miroslav Hložanka nám k těmto termínům dodával nejen potřebný materiál ale často i osobně přišel a sám aktivně vykonával potřebné

odborné práce. Nejkomplikovanějším výkonem bylo vztyčení sloupů, kde jsme dlouho zvažovali jakou techniku použít. Nakonec jsme přijali variantu, opírající se o zkušenosti profesionála pana Hložanky, a zdravé sebevědomí, že jsme silní a šikovní chlapi a zvládneme to vlastními silami – stalo se – díky všem i náhodně v danou chvíli sportujícím, nebo rodinnými příslušníky narychlo přivolaným členům naší tělovýchovné jednoty. S odbornými pracemi ve věcech připojení na stávající elektrické rozvody, instalaci hlavního vypínače, vlastních světel na sloupech jsme se obrátili na pana Jiřího Pělu chu staršího, který si vždy našel čas, aby operativně v požadovaných termínech bezchybně odvedl požadovanou práci.

Celkem jsme odpracovali 279 brigádnických hodin, do práce se aktivně zapojilo 21 vesměs mužských členů tenisového oddílu – mezi rekordmany v počtu hodin nelze neuvést Jana Kozla (38 hodin), Jar. Janoška (36), Petra Vondru (29), Miroslava Šplíchala (23), Tomáše Elbela (21), Standu Kroču (20) a Miroslava Hložanku staršího (17).

Chtěl bych touto cestou jménem všech členů tenisového oddílu poděkovat

našim sponzorům – Jaroslavu Solanskému a Miroslavu Hložankovi staršímu za nezištnou odbornou, materiální i osobní pomoc a spolupráci. Celý průběh akce ve spolupráci s nimi byl hezkou ukázkou, co vše se dá vykonat a stihnout s omezenými prostředky, když všichni stojí za svým slovem a plní dle dohody, co slíbili – „Díky Vám pánové!“.

Stejně tak patří poděkování panu Jiřím Pělu chovi za vstřícnost a rychlou realizaci potřebných odborných úkonů.

Dále bych chtěl poděkovat všem členům tenisového oddílu, kteří se zúčastnili brigád a přispěli tak ke zdárnému dokončení společného díla, a rovněž všem, kdo nám aspoň drželi palce a přáli úspěšné dokončení.

Na závěr bych chtěl tímto apelovat nejen na členy tenisového oddílu, aby pečlivě udržovali naše společná sportovní zařízení, která obohacují život v naší obci, aby je v plné míře užívali takovým způsobem, aby dlouho sloužily všem k aktivnímu odpočinku a radosti ze sportu a družné zábavě. ■

Sportu Zdar a tenisu zvlášť.

*Za výbor TO,
ing. Jaroslav Janošek,
předseda TO*

Podzimní pochod Po zarostlém chodníčku – Spadaným listím

K turistickému podzimu našeho odboru turistiky KČT Hukvaldy patří již tradiční pochod „Po zarostlém chodníčku“ – Spa-

daným listím. Letos 28. října 2011 se šel již po třicáté. Snad to bylo tímto zakulaceným 30. ročníkem, že se nás sešlo na tomto 15 kilometrovém pochodu na 300, ať už registrovaných či neregistrovaných turistů. Trasa vedla tradičně z koupaliště na Babí horu, přes Kubánkov, k areálu na Mlýně. Čas strávený při odpočinku v areálu na Mlýně v Kozlovicích nám zpříjemňovala cimbálová kapela. Krásný zážitek z pochodu umocňoval i barevný podzim v hukvaldské oboře. Závěr pochodu proběhl na Koupališti. ■

Turistický zájezd Skorušinské vrchy 22. - 23. 11. 2011

V těchto dnech uspořádal KČT Hukvaldy zájezd na Slovensko do Skorušinských vrchů, aby se důstojně rozloučil s pěší turistikou v roce 2011.

Na 30 turistů zamířilo do poměrně neznámého pohoří Skorušinské vrchy. Možná nyní řada z vás tápe, kde že ty Skorušinské vrchy vlastně leží. Vězte ale, že pohled většiny z vás

na oblé vrchy tohoto malebného pohoří již spočinul.

Skorušinské vrchy se nacházejí na Slovensku na Oravě – severně od důvěrně známého pohoří Západní Tatry. Ano, ty zalesněné vrcholky, které se táhnou od Zuberce a Habovky k Oravicím a dále až po Maguru Witowskou jsou oním, neprávem přehlíženým pohořím.

Přechod tohoto pohoří jsme zvolili od střediska Oravice, které je významné svými venkovními termálními bazény. Přes krásné louky pod hřebenem se nám nazpět otevřely fantastické pohledy na Západní Tatry. Najednou přehlédneme Červené vrchy, posvátný Giewont, Osobitou a celou Roháčskou skupinu. Zejména v podvečer, při bočním světle jsou pohledy okouzlující. Dokonce jsou vidět i Belanské Tatry.

Nejvyšším vrcholem pohoří je vrchol Skorušina, ze kterého vidíme další skvosty zdejšího okolí. Rozhled je opravdu daleký – napomáhá tomu i kovová rozhledna na vrcholu. Přehlédneme nejen celou Oravu s nápadnou Oravskou přehradou, Babí horu a Pilskem, ale i Oravskou Maguru. Za zvlášť dobré viditelnosti je možno spatřit i Malou Fatru, Velkou Fatru a Nízké Tatry. Rozhled z vrcholu Skorušina je jedním z nejlepších rozhledů na severním Slovensku.

Druhý den jsme se pokusili o výstup na Maguru – Maguru Witowskou (1231 m. n. m.). Od hraničního přechodu Suchá Hora vyrážíme vstříc vrcholu a před námi se objevuje v dálce celé panorama Západních Tater – Roháčů. Jelikož celá trasa vede po loukách a pastvinách, užíváme si výhledů do sytosti. Až párset metrů pod vrcholem vklouzneme nám ve výhledu brání les. Scházíme opět do střediska Oravice a odtud vyrážíme k domovu. ■

*za KČT Hukvaldy
Drahošlav Koval*

Rozhovor s rychaltickým farářem P. ThLic. Mgr. Dariusz Jędrzejskim

O Vánocích bylo napsáno dost a ve dnešním internetovém světě si i podrobné informace může kdokoli snadno vyhledat. Proto jsem se rozhodl vést rozhovor s P. Dariuszem Jędrzej-
skim tak, abychom se jako občané Hukvald, ať už věřící či nevěřící, dověděli spíše něco o jeho
osobních názorech a postojích.

Pokud čtete občasník pravidelně, tak víte, že rozhovor tradičně zahajují otázkou – jak se máte?

Mám se dobře .... dalo by se říct (úsměv).

Jak dlouho děláte svou práci?

No, knězem jsem se stal v roce 2000, přesně 13. května. Od té doby působím jako kněz. Nejdříve v Katovicích do roku 2003, potom od září 2003 v Bohumíně. To byla taková přechodná krátkodobá zkušenost, spíše proto, abych se naučil český jazyk a hlavně - poznal odlišnosti mezi působením kněze v Polsku a v Česku. Není možné dělat práci kněze tak, že přijede ze své země a začne pastorační konat úplně stejně. Ten způsob je odlišný. A právě k tomu byl ten přechodný rok. Abych poznal, jak to tady vlastně chodí. Pak už od července 2004 jsem byl v Rychalticích. Nejprve jako administrátor farnosti a od roku 2008 už jako farář.

Dá se tedy říci, že původně jste šel do České republiky kvůli zaučení a osvojení jazyka?

Ne, to vůbec. V roce 2003 odcházeli dva kněží z ostravsko-opavské diecéze do Rakouska. A biskup katovický, který tyto dva kněze původně poslal právě do ostravsko-opavské diecéze, se cítil povinen nahradit tyto kněze. Chodil po kněžských setkáních a nabízel službu v ostravsko-opavské diecézi. Na mě to zapůsobilo přímo, jelikož jsem byl dotázán přímo, jestli bych právě já nešel. Trvalo to asi týden, maximálně deset dnů, než jsem se rozhodl. Samozřejmě - měl jsem různé kamarády v cizině, kteří vykonávají kněžské poslání, takže jsem hned jednomu zavola a ptal se ho, co si o tom myslí, jestli bych to měl vzít. A on mi říkal – člověče, neváhej a jed! Takže jsem oznámil, že to беру, a během několika týdnů byla záležitost - hlavně po stránce papírové - vyřízena. Já jsem tady vlastně jen „vypůj-

čený“. Existuje smlouva mezi biskupstvím ostravsko-opavským, katovickým a mnou, že tady budu na určitou dobu „vypůjčen“. Ta doba je stanovená na 5 let. A každých pět let se může obnovit. Nemusí, ale může. Pokud je ochota z jedné strany a zájem z druhé, a samozřejmě - já jsem tomu nakloněn, tak se ta smlouva prodlouží dál. Aktuální smlouva končí v červnu 2013.

Když jsem se ptal, jak dlouho děláte svou práci, ujistil jste se, jestli myslím práci kněze. Na co jiného bych se mohl ptát?

V podstatě na nic. Totiž - práce kněze není jako normální práce. Je to „povolání“. Pokud člověk to, že je povolán, vnímá a cítí, tak se přihlásí ke kněžskému semináři a tam se během šesti sedmi let vlastně rozhoduje, jestli opravdu to „povolání“ má nebo ne, a buď s tím souhlasí, pak během těch šesti let je vysvěcen nejprve na jahna a potom na kněze, a nebo odejde. Takže - já jsem v podstatě po střední škole odborné, vysokoprouďař, šel do semináře a potom přímo jsem začal působit jako kněz. Takže žádné dřívější zaměstnání nebylo.

Když bychom se vrátili úplně na začátek - kdy Vás napadlo být knězem? Byl jste k tomu od dětství veden a cítil jste to, nebo jste k tomu došel až později, když předtím jste měl sny jako většina chlapců, například že budete třeba fotbalistou nebo hokejistou?

Ne, v žádném případě. Já jsem od mládí toužil po typickém rodinném životě s manželkou, dětmi a psy v pěkném domku. Po základní škole jsem se setkal se skupinou mládeže, které jsme v té době říkali Oáza (společenství Světlo-Život). Tam jsem měl spoustu kamarádek a kamarádů ze základky, přilnul jsem k nim a bavilo mě se s nimi setkávat. Byla to ryze náboženská skupina, ►►

každý pátek se setkávali na různých přednáškách nebo na mši svaté atd. A během letních prázdnin se jezdilo na exercicie. Tady bychom to přeložili spíše jako tábory. To nebyly typické exercie, kde se člověk od nevidím do nevidím modlí a nebo poslouchá nějaké přednášky, ale spíše tábor, kde je čas pro zábavu, popovídání si a nějakou modlitbu. Tak to u mě trvalo po celou střední školu. Kromě toho jsem se tehdy potkával s různými kněžími a lidmi, kteří se starají o náboženskou výchovu dětí a mládeže a napadlo mě, proč ne. Tohle byla ale stále taková vzdálená představa, která se jen občas objevila, jelikož já jsem měl tehdy v tom svém budoucím životě jasno. Nevěnoval jsem tomu příliš pozornost. Byl jsem vyučený vysokoproudář, takže jsem měl praxi v elektrárně, a podal jsem si přihlášku na vysokou školu a taky přihlášku do prvního zaměstnání. Měl jsem jasno, že chci pokračovat ve svém oboru. Ale nakonec to dopadlo jinak. V kostele jsem byl poměrně často, byl jsem aktivní a angažovaný, a jednou se mě jeden z kaplanů zeptal - tak co? Kdy pojedeme do toho semináře? To bylo před mší svatou a já jsem ho tak nějak nechtěl zklamat, že už jsem podal tu přihlášku na vysokou školu a že z toho semináře asi nic nebude. Rozhodl jsem se s odpovědí počkat, že mu ji oznámím po té mši svaté. No, ale během mše se něco změnilo, sám si to nedokážu vysvětlit, nakonec jsem se rozhodl, že seminář na rok zkusím. Když jsem se dověděl, že přijímačky dopadly dobře, tak jsem se odhlásil z té práce a z té vysoké školy. No, povedlo se to. Takže - žádné velké sny. Prostě jsem to risknul - pro svatý klid to udělám takhle, zkusím to, a jestli to nebude ono, tak toho nechám a budu dělat něco jiného.

Jeví se mi to tak, že ve Vašem rozhodování bylo dosti náhod a neměl jste tedy patrně úplně jasno. Sám jste se zmínil, že jste měl

představu manželky a rodiny vůbec. Vy ale nemůžete žít ve vztahu manželském. Napadají Vás někdy myšlenky o tom, že jste možná měl zvolit jinou životní cestu?
Bohužel, nemůžu, no.

Jestli to byla dobrá nebo špatná volba, tak to se samozřejmě člověk vždycky sám sebe ptá. Já ale myslím, že pro mě to byla dobrá volba. Dokážu si představit, že budu dělat něco jiného, no ..... jak to říct ... kněžská služba mi dává naplnění, jakousi radost, a proto si myslím, že je to dobrá volba. Samozřejmě - někdy se člověk cítí lépe a někdy hůř, ten život není pořád stejný a není pořád výborný. Někdy se stane, že si člověk řekne - mám toho plné zuby, ale to neznamená, že by chtěl z toho ven.

Čili máte vzhledem k tomu povolání pociť různé, asi jako každý jiný, že?

Samozřejmě, jako všichni ostatní. Jsou chvíle, kdy ten život baví a jsou chvíle, kdy si říkáte - konec. Balím kufry a jedu jinam. Myslím, že je to stejné jako v každém jiném povolání. Myslím, že ta hlavní myšlenka je ale v pořádku a беру to jako svojí cestu. Neměnil bych.

Takže případné nabídky na zaměstnání elektrikáře chodit nemají? :-)

Ne, to rozhodně ne.

Zmínil jste se o přípravě na službu kněze v zahraničí, že je třeba zvyknout si na rozdíl. Dá se poznat, že tenhle věřící je Polák, tenhle Čech a tenhle třeba Američan?

Na první pohled ne. Tady se hlavně jedná o kněze. Oni jsou jinak vedení. Je řada pobožností spojených přímo s tou kterou zemí. Tady jsou takové tradice a například v Německu mají zase jiné. Velkou chybou kněží po příjezdu třeba z Polska je, že začnou dělat polskou pastorační tady v Česku. Protože jsou na to zvyklí. To se nedá takhle přetahovat. ►►

... žádné velké
sny. Prostě jsem
to risknul - pro
svatý klid to
udělám takhle,
zkusím to, a
jestli to nebude
ono, tak toho
nechám a budu
dělat něco jiné-
ho ...

Na to musí být kněz opatrný. Důležité je, se umět přizpůsobit. Nedají se africké zvyky přetáhnout na Slovensko.

Máte ve svém povolání vizi postupu? Zjednodušeně řečeno, máte sen, že jednou budete papežem? :-)

Jak už bylo řečeno, tady nejde úplně tak o práci. U práce klasické, tam samozřejmě ta vidina toho postupu hraje roli. Ale kněžství je povolání. Já jsem si tuhle pozici nebo funkci nezvolil. To někdo udělal za mě. Někdo mě povolal. V mém případě, jestli to tak můžu říct, je to Pán Bůh. Ten mě povolal a ten mi vyznačuje konkrétní úkoly. Samozřejmě, že lidé přenášejí do toho povolání i to, co je lidské, takže jsou i takoví, kteří touží po postupu. Mě osobně to ale nezajímá. Já nemám takovou touhu v sobě. Vnímám to spíše tak, že jestli mě ten Pán Bůh povolal za kněze a vesnického faráře, tak možná pro mě má připraveno ještě něco dalšího. Pokud ano, rád se na to podívám, pokud ne, rád zůstanu i zde na vesnici klidně i do konce života. Není to pro mě žádná hanba, být vesnickým knězem. A to musím říct, že znám kněze, kteří by vesnici nevzali. Jak říkám, jestli se Pán Bůh rozhodne, že mě někam chce, tak mi určitě dá nějak vědět.

Máte tedy zato, že i tohle rozhodne Bůh. Přesně tak.

I přesto by mne zajímalo, co musí řadový kněz udělat pro to, aby měl otevřenou cestu k funkci papeže?

No, neřekli jsme ještě jednu věc - jedna stránka je, že ten člověk to chce, a druhá, že s tím někdo musí souhlasit. Když někdo se má stát například biskupem, tak ho někdo doporučí a dotýčný to může pouze přijmout. Musí tam být to doporučení. Opět v tom

vidíme ten význam slova „povolání“. Někdo nás povolává. Člověk samozřejmě musí mít vhodné předpoklady, aby ho někdo povolal k určité funkci. Když se rozhodnete, že budete ředitelem nějaké firmy, tak do toho šlápnete a je možné, že za pár let se tam dostanete. Ale nejde se rozhodnout - budu biskupem a udělám pro to vše, to nejde.

Ve Vašich odpovědích slyším, že Vaše činy jsou vedeny tím, co chce Bůh. Předpokládám, že takto to vnímají všichni věřící. Věří, že jejich cestu jim ukazuje Bůh. Jak je tedy možné, že některé kněží přivedl ke zneužívání dětí, jak vidíme v církevních skandálech. Jak je možné, že jim ukázal takovou cestu?

Věřím samozřejmě tomu, že Bůh řídí můj život. Ale to neznamená, že je člověk loutka. To neznamená, že já udělám přesně to, co on chce. Každý z nás je jen člověkem a taky jím zůstane. I kněz, biskup a papež je pouze hříšným člověkem. Jestli se tenhle člověk rozhodne konat zlo, stručně řečeno, tak to neznamená, že je zlý ten, který mu ten život řídí nebo že se spletl. To, že jsme lidi slabí a nedokonalí je ten problém. Že máme svobodnou vůli, že se zlo kolem nás taky vyskytuje třeba v takovém množství, jak jste říkal o těch dětech, které byly poškozeny tou činností kněží. To ale neznamená, že na nás Pán Bůh zapomněl a nebo že se spletl. Každý z nás má svobodnou vůli, a to nejen ve výběru svého povolání, ale také i ve způsobu, jak to povolání bude vykonávat. Tedy - když to tak řeknu - Pán Bůh do toho nebude kecat. Člověk může dělat co chce, samozřejmě - pak na posledním soudu se bude zodpovídat. Jestli konal dobro nebo zlo. Jestli prožil život dobře nebo špatně. Ale v žádném případě nejsme loutky. Pochopte, to, že jsem tady v Rychalticích vnímán jako Boží vedení, to Boží vedení se ukázalo skrz biskupa, který mě tady

poslal, ale to neznamená, že jsem loutka v Božích rukou. Že mluvím a jednám jenom jak si Pán Bůh přeje. V tom mám svobodu. Bůh nám ji dal. Může se stát, že jednání jednoho člověka bude výborné až svaté a druhého hříšné až ďábelské. Může se tak stát.

Takže - zvláště pro věřící – je desatero příkazem, jak se chovat, ale na druhou stranu - mají i volnost a jednají dle své vlastní vůle. Čili to, co je přiměje ke „správnému způsobu života“, je poslední soud?

Ne ... podívejte se. Člověk má spoustu informací od Boha, které jsou v Písmu svatém ... jak by měl jednat, aby jeho život nepřišel nazmar. Co má dělat, aby získal život věčný. Život věčný s Bohem - to je nebe, život věčný bez Boha - to je peklo. To si musí člověk zvolit. Máme spoustu informací, jak se k tomu nebi dostat. Je na člověku, jak ty informace využije a pro co se rozhodne. Každý má svobodnou vůli. Může se rozhodnout pro nebe nebo peklo, ale neexistuje jiná cesta. Neexistuje cesta „nezajímá mě to“.

Takže v nebi budou věřící i nevěřící a v pekle taky? Jde o způsob života, ale nikoli o vyznávání víry - pokud to tak mohou říci? Nebo o tom, že jestli se ocitnu v pekle nebo v nebi rozhodne i to, jak často chodím do kostela? Je nějaký konkrétní mantinel, kde ještě ano a kde už ne?

Ano, je konkrétní mantinel. Jsou jím informace obsažené v Novém zákoně, konkrétně podobenství o Božím království. Tam to máme celkem jasně napsáno. Tím měřítkem je láska. Dali jste mi najíst, dali jste mi napít, oblékli jste mě, navštívili jste mě.

Myslíte tedy lásku k Bohu?

K Bohu i k člověku, ta láska se nedá rozdělit. Ježíš říká: „co jste udělali jednomu z těchto mých nejposlednějších, mně jste udělali“.

Můžu se tedy já jako nevěřící dostat k věčnému životu s Bohem?

Jistě, můžete.

Takže - když „nechovám lásku k Bohu“, ale budu ji chovat k lidem, tak budu v nebi?

Můžete. Nový zákon nám z jedné strany určuje, co by člověk měl dělat, aby se tam dostal. Jedním z takových požadavků je svátost křtu a víra v Boha. Ale Nový zákon neodpovídá na otázku, co s těmi, co Boha neznají a kteří nemohli Bohu lásku vyjádřit vírou. Domníváme se, že Pán Bůh musí mít i jiné cesty, jak k sobě člověka přitáhnout. Ta cesta není určena jen pro lidi, kteří poznali Boha a kteří uvěřili, není jen pro katolíky, ale pro všechny lidi. Spása se týká každého člověka kdekoli se narodí. V jakémkoli státě a jakoukoli víru vyznává. Bůh musí mít nějaké způsoby, aby toho člověka do věčného života dostal, i když nesplňuje tenhle požadavek - že je pokřtěný, že věří v toho jednoho konkrétního Boha. Ale to už je v rukou Božích. Do toho my nevidíme a ani nemůžeme vidět. Život věčný je dar, nikdo nemůžeme říct - Pane Bože, tady jsme chodili do kostela a dávali jsme dary a pomáhali jsme při stavbě kostela, a tím pádem si to zasloužíme. Člověk musí dát najevo, že o věčný život s Bohem stojí. Zde hraje roli ta láska.

Někdy vnímám určitou rivalitu mezi věřícími a nevěřícími. Jedni říkají - no jo, chodí do kostela, ale stejně krade, a druhá zase - ti nevěří v Boha, tak jsou nějakí divní. Jaký je z Vašeho pohledu kněze rozdíl mezi věřícím a nevěřícím člověkem?

Můžeme se možná trochu vrátit k tomu tématu zneužívání dětí. Tenhle je věřící, ale je pořád člověkem, je slabý a nedokonalý a je hříšný člověk, který potřebuje Boží pomoc. Stejně takovým může být i nevěřící. Věřící se na nevěřícího nemůže dívat přes prsty ➡

... věřící se na nevěřícího
nemůže dívat přes prsty a
říkat - jsem lepší. To je na-
prostá chyba ...

a říkat - jsem lepší. To je naprostá chyba. Z druhé strany - ten nevěřící se může dívat na věřícího s pohrdáním – ano, on to ukradl, ale problém je trochu v tom, že věřící si musí uvědomovat svědectví. On musí být svědkem své víry. Jestli působí nějaké zlo ve společnosti, tak automaticky to vrhá špatné světlo nejenom na něho, ale i na celou víru. Hned se řekne - no jo, ten je věřící, ale stejně krade. Po té stránce jsou na tom nevěřící lépe, že se na ně nikdo nedívá, nejsou tak „na tom svícnu“. To je jedna stránka mince. Z druhé - věřící se má o koho opřít. Ví, že není sám. Zvláště, když přichází těžká situace, například smrt někoho blízkého, ten člověk se může opřít o toho Boha. V tomto smyslu slova to mají zase nevěřící horší. Ale nikdy nemůžeme říct, že jedni jsou horší a jedni lepší. Všichni jsme jen lidi.

Děkuji za rozhovor, a na jeho závěr – chtěl byste čtenářům něco vzkázat nebo se k něčemu vyjádřit?

Já bych to shrnul jednou větou: Bůh tě má rád a je na tobě, jak mu to oplátíš. ■

rozhovor vedl: Václav Holub

Den boje za svobodu a demokracii – lampionový průvod

Již 15 let pořádáme ve spolupráci s Obcí Hukvaldy lampionový průvod s ohňostrojem vždy k některému z podzimních státních svátků. Chceme, aby si děti uvědomily, že v historii českého státu existovaly důležité mezníky. V letošním roce to bylo 16. listopadu, v předvečer Dne boje za svobodu a demokracii. Členové Unie rodičů připravili občerstvení, učitelé program a ostatní zaměstnanci školy se podíleli na technickém zabezpečení. Výtěžek z prodeje občerstvení je použit na kulturní a sportovní akce dětí. Děkuji všem zaměstnancům školy za organizaci. Rodičům Miriam Gřesové, Radkovi Matějkovi, Martinovi Dryjákovi, Marii Elbelové, Kateřině Žárské a Andree Fajkusové. ■

Mgr. Alena Lérová, ředitelka školy

Lampionový průvod se uskutečnil 16.11.2011. Průvod začal v Rychalticích u Pomníku padlých a taky na Hukvaldech. Když celý průvod, který tvořil hlavně rodiče a děti, přišel ke škole, všichni mohli slyšet českou hymnu a potom proslov pana starosty Mgr. Ludka Bujnoška. Po chvíli byl ohňostroj, až skončil, všichni se přemístili do foyer, kde si mohli rodiče s dětmi odložit své bundy a kabáty. A měli možnost koupit si občerstvení a následně přešli do sálu. Tam se konaly různé soutěže, které připravila děvčata z osmé a deváté třídy. V soutěžích mohl každý vyhrát něco sladkého. Potom už devítka pouštěla různé písničky. Bylo to zábavné a když ve 20:30 hodin zábava v sále skončila, všichni pomalu odcházeli domů. ■

Lucie Matějičná a Vendula Hynečková

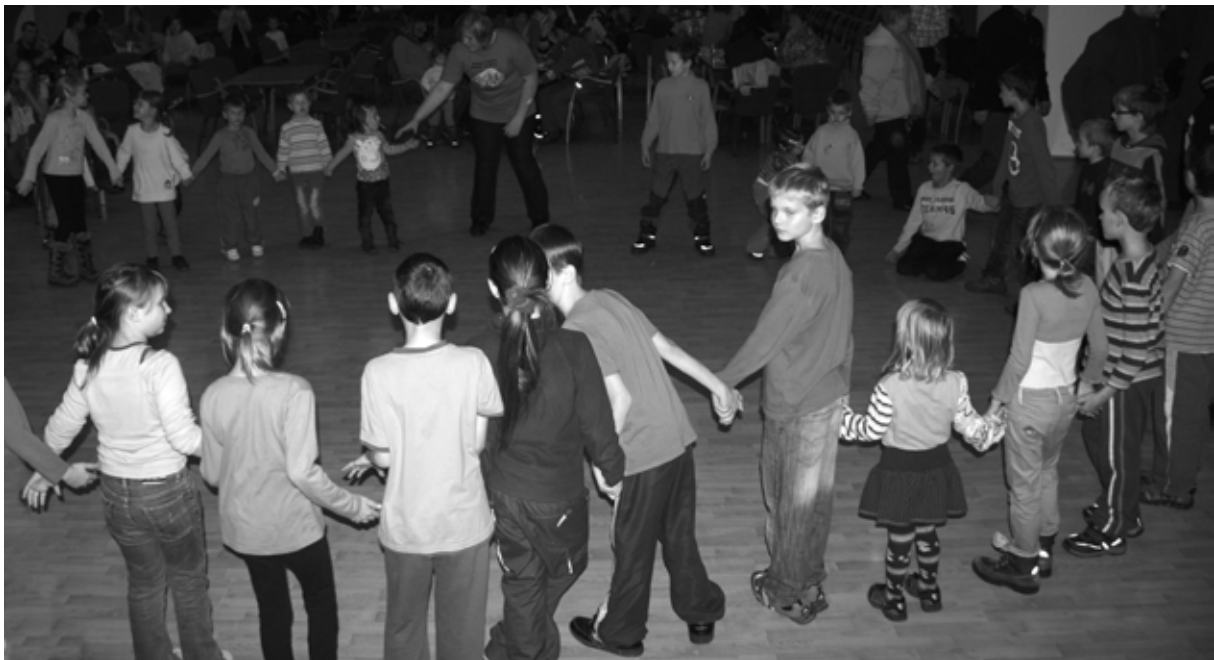
Ve středu 16. listopadu jsme se sešli v Rychalticích a také na Hukvaldech u památníku padlých ve válce. Rozsvítili jsme lampiony a průvod účastníků se vydal směrem ke škole. U školy jsme si vyslechli proslov pana starosty a chvíli potom začal ohňostroj. Byl moc pěkný, velký a barevný. Když skončil, odešli někteří domů. Většina lidí se přesunula do sálu, kde byly připraveny soutěže, zábavné hry pro děti a občerstvení. Líbila se nám hra, při které jsme si museli stoupnout dokola a podávat si koště, dokud hrála hudba. Jakmile hudba skončila, ten, komu zůstalo koště v ruce, musel uprostřed zatančit. Zábavné byly i ostatní hry. Letošní lampionový průvod se nám líbil. ■

D. Mužný, K. Pištejová, N. Válková – žáci 5. roč.

Výchovný koncert

Výchovný koncert se konal v úterý 25. října 2011 v sále ZŠ. Přivítali jsme umělce z Ostravy. Zpívali nám lidové písničky nejen z Čech a z Moravy, ale i z jiných zemí, např. z Mexika nebo z Itálie. Zazpívalo si i obecní úřad a některé děti si zkusily zpěv na pódiu. Naučili nás písničku Černa vlnka na bílém beránku. Na konci koncertu jsme společně zapěli Jede, jede mašinka. Koncert se mi líbil. ■

T. Ermisová – žákyně 5. roč.

úspěšný spoluobčan: Lukáš Šplíchal

- 1. místo celkově v českém Poháru kategorie Muži hobby (Výherce mistrovství republiky)
- 1. místo celkově v Slovenském Poháru kategorie Muži hobby (Výherce mistrovství republiky)
- 1. místo v Moravsko - Slovenském CTM DH cupu
- 3. místo celkově v CTM Moravsko-Slovenském Poháru 2010 Junior
- 4. místo celkově v Českém poháru DH 2010 Junior
- 2. místo na Mistrovství Polska 2009 Hardtail
- 2. místo celkově v Polském poháru 2009 Hardtail (Výherce mistrovství republiky)
- 2. místo celkově v Českém poháru 2009 Hardtail

Zdravím všechny spoluobčany, sjezdová sezona je u konce a já bych Vás rád seznámil s tím co dělám a jaké mám výsledky. Jelikož na mě většina lidí kouká jenom jako na blázna, který si nevází zdraví, začnu od začátku.

Jmenuji se Lukáš Šplíchal, je mi 19 let. Aktivně sportuji od malička, ale vždy mě nejvíce lákalo sjezdové kolo, velké skoky a rychlá jízda na něm. Postupně jsem se dostal až k disciplíně Downhill, což česky volně přeloženo znamená sjezd na horském kole, kterou jezdím dnes již 5 let. Downhill je sport, při kterém musí jezdec zvládnout často velmi náročnou trať, která je většinou hodně z kopce, plnou skoků, kořenů, ostrých kamenů a zatáček v co nejkratším čase. Za tu dobu, co sjezd jezdím, jsem si stihl projít už 3 závodní kategorie, a to hardtail (kola s pevným rámem), junior a letos, po přestupu k jednomu z nejlepších českých týmů SK Grafobal Mondraker 661, pro mě zatím nejúspěšnější kategorií byli muži, ve které se mi podařilo zvítězit v celkovém pořadí Českého, Slovenského a také Moravsko-Slovenského poháru ve sjezdu, což představovalo více než 20 závodů. Přes nulovou podporu sponzorů nebo naší obce, kterou celou dobu reprezentuji. V příští sezoně budu závodit v kategorii nejvyšší a nejprestižnější, a to je kategorie muži ELITE, kde je konkurence obrovská a nabitá plně podporovanými jezdci a také profesionály. Proto i já pro příští sezonu hledám podporu, protože například sjezdové kolo se pohybuje v ceně okolo 100 000 Kč a celkový rozpočet na sezonu je v řádu statisíců. Pokud všechno klapne, tak bych se rád zúčastnil všech závodů jako letos, tzn. Český pohár, Slovenský a Moravsko-Slovenský Pohár a přidal k nim Světové poháry na území Evropy, popřípadě Evropské poháry. Takže mi, prosím, pro příští sezonu držte palce, slibuji, že ze sebe vydám maximum.

Kompletní informace o mě, ať už kontakty, videa, fotky nebo články z různých závodů naleznete na mých stránkách www.lukassplichal.cz ■

David Stypka

Pepa Streichl

www.ichukvaldy.cz

Honza Žamboch

Sova a Slamák, Žamboši

Lucka Redlová, Hanka Kopřivová

Nevšední kulturní zážitky v Music baru U dvou Holubů

Jak již bylo zmíněno v předchozích číslech Hukvaldského občasníku, Galerie Hukvaldy začala provozovat novou kulturní aktivitu – pravidelné hudební produkce. Od koncertu písničkářů Jakuba Tichého a René Součka, který se konal 13. srpna a o kterém jste byli informováni v minulém čísle, proběhlo dalších pět úspěšných vystoupení. Je třeba podotknout, že všechny tyto akce spadají pod Music bar U dvou Holubů, který vznikl právě za účelem pořádání podobných hudebních a kulturních počínů.

Prvními, kteří se nám v Music baru představili, byli písničkář Honza Žamboch, člen úspěšného tria Žamboši (tato skupina mimo jiné získala dvě ceny Akademie populární hudby za nejlepší album v roce 2006 a 2009) a dvojice hudebníků Milan Sova a Jakub Slamák. Nejprve vystoupil Honza Žamboch, který zaujal svými oduševnělými texty, prociťtým výkonem a precizní hrou na kytaru. Honza ovšem nevystupoval sám, spolu s ním zahrála a zazpívala i jeho žena Staňka. Druhá dvojice hudebníků Sova & Slamák nám krom folku předvedla také bluesové rytmy. K překvapení všech diváků došlo i na píseň, při které se hudebníci „prohodili“ a vznikla dvojice Žamboch & Slamák. Tento koncert se konal 8. října. O dva týdny později, tedy 22. října, pozvali organizátoři uznávaného ostravského bluesmana Pepu Streichla a známého frýdecko-místeckého hudebníka Davida Stypku, který v klubových prostorech, jako je i hukvaldská galerie vystupuje spolu s kontrabasistou Petrem Pinkasem a djembistou Markem Hlostou.

Na dalším koncertě konaném 5. listopadu se v Music baru sešly dvě ženy – písničkářky Hanka Kopřivová a Lucka Redlová. Jejich vystou-

pení bylo oproti předchozím změnou, a to nejen proto, že se jednalo o zástupkyně ženského pohlaví, ale zejména proto, že obě preferují lyrické baladické písně, často s milostným námětem. Hanka Kopřivová, která hrála v pořadí první, předvedla i svou specialitu – hru na přístroj Loop station, který umožňuje tvořit při živém vystoupení zvukové smyčky a vytvářet tak vrstvené stopy. Dne 12. listopadu proběhlo vystoupení hukvaldské skupiny Pokustone. Jednalo se o poslední vystoupení skupiny v původním složení. Proběhlo tedy i loučení se třemi hudebníky, kteří se rozhodli odejít za jinými sny. Osobně mohu jako jeden z členů skupiny říct, že návštěvníci, kterých se ten večer sešlo bezmála 40, vytvořili jedinečnou atmosféru a vystoupení jsme si opravdu užili. Poslední koncert letošního roku se konal v pátek 2. prosince. Své hudební kvality nám tentokrát představila ostravská art-rocková kapela Kazachstán, která zhudebňuje verše básníka Jaroslava Žíly. Vzhledem k tomu, že všichni členové jsou technicky na velmi vysoké úrovni, bylo vystoupení opravdovým zážitkem.

Ve svých aktivitách kromě Music baru U dvou Holubů nezahálela ani galerie, ve které jsme mohli od 20. října do 1. prosince vidět výstavu původem bulharské umělkyně MIMOZY BOTSIN. Ve svých dílech využívá zejména kresbu tužkou a techniku koláží.

Jak již vyplývá z předešlých řádků, provozovatel Galerie, Informačního centra a zároveň jeden z provozovatelů Music baru „U dvou holubů“ Václav Holub opravdu nezahálí. Návštěvnost a celková spokojenost jak ze strany účinkujících, tak ze strany diváků, dává jasně najevo, že i v dnešní době není pořádání podobných akcí zbytečné. A to je potěšující. To, že mezi sebou máme lidi, kteří se snaží o rozšíření a zpestření kulturního a společenského života v naší obci. ■

Markéta Hrková

JAK JSME CHODILI NA MIKULÁŠE

Dne 5. 12. 2011 jsme byli vysláni trochu postrašit děti - byl totiž Mikuláš.

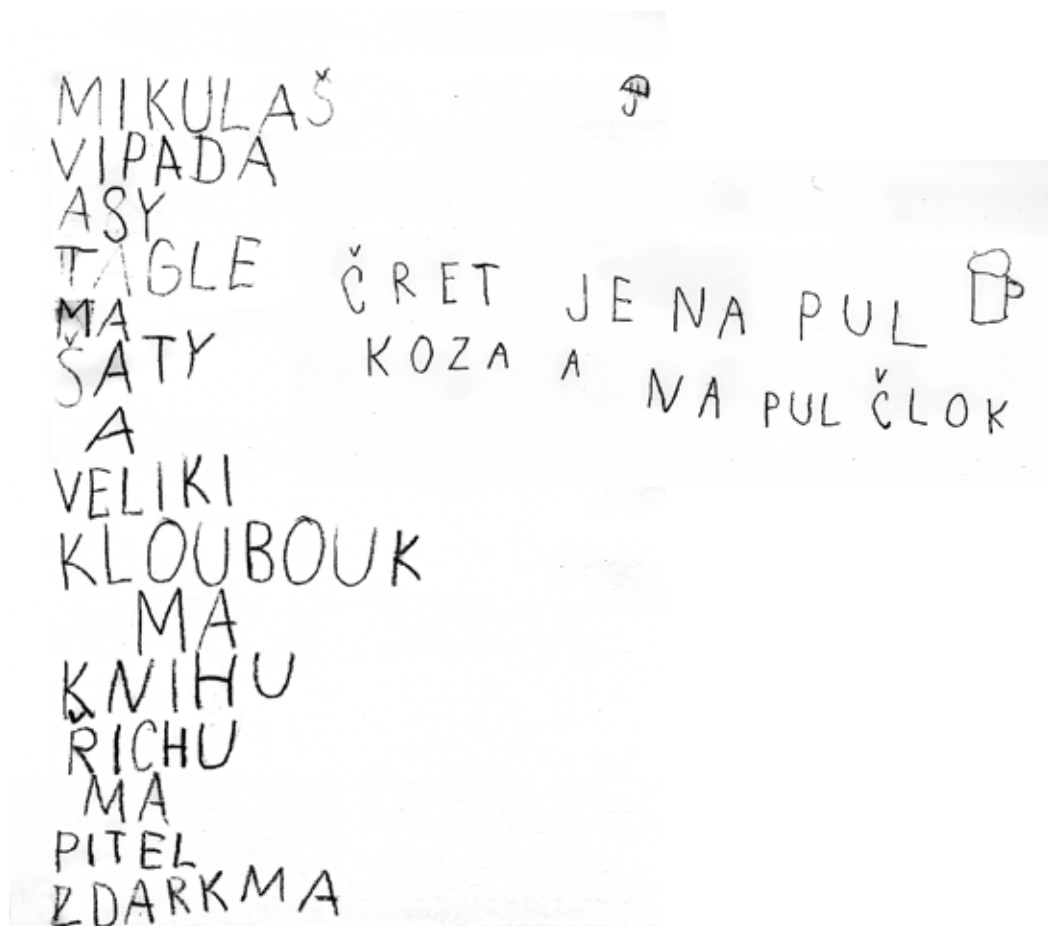
Tak dobře, řekli jsme si a navlékli se do všelijakých hadrů, pomalovali si obličej líčidly a barvami, nakoupili sladkosti a pustili jsme se do obcházení tříd.

Hned v druhé třídě jsme se dozvěděli dvě věci: Za prvé, že děti se nebojí čertů a za druhé, že děti nerady zdraví.... Dostat z dětí pozdrav byl nadlidský výkon, který jsme ale dobře zvládli.

Taky víme, že všechny mladší děti, stejně jako kdysi my, nechtějí říkat básničku či zpívat písničku... nakonec se ale všechny děti díky odměně přemohly a zazpívaly nám.

Po celém prochozeném dopoledni, jsme byli celí udýchaní a vděční za to, že se konečně můžeme převléci, odlíčit a rozdělit mezi sebe zbylé odměny. ■

Žáci 9. ročníku

VČERA BIL
MIKULÁŠ
UMŇE

MIKULAŠE
MAM RAT A
ČERTAI
NEMAM
RAT

UNAS VČERA NEBILI ČERTIA
ANDEL MIKULAŠ

UNAS BYL MIKULÁŠ.
UNAS BYL ČERT.
UNAS BYL ANDEL.
UNAS BYLI DVA ČERTI.

Adventní koncert v bazilice ve Frýdku

Dne 7.12. pořádal frýdecký Rotary klub již po šesté adventní koncert, tradičně v bazilice minor Nanebevzetí Panny Marie ve Frýdku. Tato benefiční akce je každoročně hojně navštěvována díky kvalitnímu programu a stala se již tradicí i pro některé občany Hukvald. Také letos přišlo na koncert velké množství návštěvníků, díky čemuž se na dobrovolném vstupném získal pěkný obnos finančních prostředků. Ty budou - jako vždy - věnovány na zakoupení zdravotnických pomůcek pro klienty Domu pokojného stáří ve Frýdku. Pravidelní návštěvníci si pochvalují možnost zastavit se v předvánočním shonu a podílet se na pomoci starým nemocným lidem. ■

Zuzana Slaná, členka RC Frýdek-Místek

sólistka Jana Kurečková a Ženský pěvecký sbor Bohuslava Martinů Frýdek - Místek

Ukázky slohových prací žáků 5. roč. na téma „Co pro mne znamenají Vánoce?“

Co jsou to Vánoce? Vy to určitě víte, že? Přece největší svátek v roce. Pro některé to znamená, že přijde Ježíšek, pro jiné, že dostanou dárky... Ale pro křesťany je hlavní, že si připomínají narození Krista Ježíše. Jak to u nás vypadá? V některých domech Vánoce voní po skořici, jinde po mandarinkách, ale to hlavní je, že se Vánoce slaví po celém světě. Opravdu – ať už tam sněží nebo pálí slunko. ■

M. Elbelová, T. Ocelková

O Vánocích pečeme cukroví a zdobíme stromeček. Děti si hrají venku, staví sněhuláka, iglú, lyžují, bobují, bruslí na ledě a sáňkují. Děti jsou o Vánocích moc hodné, protože chtějí mít pod stromečkem hodně dárků. Maminka a tatínek mají práci s tím, že musí uvařit štědrovečerní večeři a nastrojit s celou rodinou stromeček. Tatínek vždy dává pod talíře šupinu z kapra nebo peníze. Všude je pohoda. Vánoce má každý rád, Vánoce jsou prostě ráj... ■

Š. Nevludová, N. Poskerová

Radost, štěstí, láska a všichni spolu....Vánoce jsou plné radosti. Jsme spolu, rozsvítíme stromeček, dáme si rybí polévku, kapra s bramborovým salátem a rozdáme si dárky. Vánoce pro mne hodně znamenají. ■

M. Mužná

O Vánocích dodržujeme různé tradice, například na Štědrý den nejíme maso, až večer si dáme kapra. Také zdobíme celý dům. A u stromečku zpíváme koledy. Vánoce jsou krásné. ■

Z. Fojtíková, H. Tomková

Žáci 5. roč. se zamýšleli nad otázkou: Ježíšek nebo Santa Claus?

Ježíšek je lepší než Santa, jsem na něj zvyklý od malého dítěte.

My u nás doma držíme tradice, takže dárky nosí Ježíšek.

Ježíšek je lepší, protože je to náš český zvyk, a protože se o Vánocích narodil Ježíšek ne Santa.

U nás rodiče říkají, že nám nosí dárky Ježíšek, i když je skoro všude Santa Claus.

Lepší je Ježíšek, protože donese dárky ještě večer, ale Santa je nosí až na druhý den ráno.

Pro mne osobně je lepší Ježíšek. Za prvé proto, že nikdo neví, jak doopravdy vypadá, zato Santa Clause vidíte na každém rohu. ...Santa Claus se mi moc nelíbí.

Myslím si, že Santa je lepší – má soby a sáně. Sice je v Americe, ale to nevadí.

My doma slavíme Ježíška. Nejsme Američané. Navíc se mi zdá, že typický český Ježíšek zaniká....

U nás dárky nosí Ježíšek. Je to lepší než Santa Claus, protože je dobré udržovat tradice, jsme už na to zvyklí.... ■

„Setkáváme se v době předvánoční“ Rozsvěcení vánočního stromu aneb Ně- něchtě nas dluho stati

V pátek 9. 12. 2011 v 17 hodin se sešli ke společnému rozsvěcení vánočního stromku občané Hukvald a žáci ZŠ a MŠ Leoše Janáčka. U oborní brány, kde stál nazdobený osmimetrový smrček, se uskutečnila první část programu. Nejprve nám zazpívali koledy členové cimbálové muziky Pramínky ze ZUŠ Zdeňka Buriana z Kopřivnice. Poté pronesl pan starosta projev a byl rozsvícen stromček, na který výzdobou sponzorsky přispěl občan naší obce, pan Miroslav Hložanka z firmy Elektromont Brno.

Po krátkém uvedení celé akce děvčaty – moderátorkami ze základní školy se občané přemístili do sálu hotelu Hukvaldy, kde je čekal program, který připravili žáci školy se svými učitelkami – dětský folklorní soubor

Lašánek s už třicetiletou tradicí, mažoretky Bystroušky, děvčata z kroužku aerobiku, pěvecký soubor a také už zmiňovaná cimbálová muzika Pramínky z Kopřivnice, která pokračovala v hraní i ve zpěvu i po skončení programu téměř do dvanácté hodiny. Tato úspěšná skupina vznikla v roce 2001, vystupovala v České televizi Ostrava i Praha, vydala DVD s vánočními koledami, vystupo-

vali v pořadu Dády Patrasové, doprovázeli na koncertu valašskou královnu Jarmilu Šulákovou. V roce 2009 získala 1. místo a zvláštní ocenění poroty za vynikající hru na cimbál ve finále celostátní soutěže uměleckých škol. Dokonce také reprezentovali Českou republiku na dvou mezinárodních koncertech ve Francii a na Mezinárodním hudebním festivalu Janáčkovy Hukvaldy.

Do celé akce byl také zapojen Klub seniorů Hukvaldy s ochutnávkou vánočního pečiva a koláčků, Hukvaldská pekárna s perníčky s vánoční tematikou a restaurace U námořníka, která uvařila speciální vánoční punč. Tento punč se naléval u oborní brány, příspěvek na něj byl dobrovolný a nakonec se vybralo 982,- Kč, které majitel restaurace, pan Petr Eliáš věnoval škole.

Celá akce byla financována z Nadace OKD pro rok 2011 z nadačního programu „Pro radost“ a z části za přispění obce Hukvaldy. ■

Ivana Hrková, místostarostka

Vánoce

Vánoce nám klepou na dveře. Už od poloviny října, možná i dříve, jsme zaplavováni jejich připomínáním. Je to výzdoba v marketech, kde na nás koukají čokoládové figurky Mikulášů i Santa Clausů nebo více či méně vkusné vánoční ozdoby.

Vánoce jsou svátky klidu a míru, pospolitosti. Pohanské vítání slunce se změnilo ve vítání Spasitele, v oslavu narození Ježíška. Dnes už ani nevíme, jaký význam měly staré vánoční zvyky, dochovaly se jen některé.

Snad není mnoho lidí, kteří by Vánoce neměli rádi. Nejvíce se bezesporu z Vánoc radují děti, těší se hlavně na dárky a také na docela dlouhé prázdniny. Tak to bylo vždycky, akorát ty dárky jsou jiné a rozdílná jsou také dětská přání.

Vánoce nám začínají vlastně už adventem, jakousi přípravou na ně, a to první prosincovou nedělí. Na roráty už ani nechodíváme, zato si byt zdobíme adventním věncem, po čtyři neděle před štědrým dnem zapalujeme na něm svíčky. Posloucháme adventní koncerty, hodně z nás posílá finanční příspěvek na charitu.

Tradicí, kterou hodně dodržujeme, jsou „barborky“. To se na Barboru 4. prosince na zahradě uříznou třešňové nebo višňové větvičky a dají se do vody a do tepla, aby do Vánoc vykvetly. Už se nevěří pranostice s tím spojené, že se dívka, které větvička rozkvetne, do roka vdá.

Další den, 5. prosince, to je v předvečer svátku sv. Mikuláše, obchází tento světec spolu s andělem a čertem rodiny s dětmi, aby je obdaroval. Hlavně sladkostmi, byly-li děti hodné, čert klukům a holkám zlobivým nadělí uhlí a brambory. Ještě před několika lety jezdila naší vesnicí bryčka tažená koníky s Mikulášem, andělem a čertem. Dnes už je u nás po vsi nepotkáte. Mikulášskou nadílku si děti připomínají ve škole a ve školce.

Lucie noci upije a dne nepřidá se říká o svaté Lucii. Její svátek jako svátek světla se slaví hlavně v severských zemích. U nás určitě Lucky nechodí a husím křídlem nevymetají špínu v domku. Zda kdysi u nás Lucky chodívaly, jsem se nikde nedočel.

Samotné Vánoce – Štědrý den, Boží hod vánoční a Štěpána se už také neslaví tak tradičně jako před mnoha lety. Ba mnohde není k večeři ani smažený kapr, nahradily ho řízky vepřové. Devatero jídel, které byly kdysi o štědré večeři na stole, se na něm už neobjevuje. Každé jídlo mělo svou symboliku. Tu už vlastně neznáme.

Ve světě jsou vánoční tradice docela odlišné od našich. Zatímco my dárky rozbalujeme 24. prosince hned po večeři, v Anglii, Francii najdou děti balíčky až 25. prosince ráno. U nás jsou pod stromečkem, jinde třeba v punčoše nebo botě, americký Santa Claus je nechává v krbu. U nás dárky stále nosí Ježíšek, nenahradil ho ani Děda Mráz ani Santa Claus. V Německu je to Christkind nebo Weihnachtsmann. Ve Švédsku naděluje skřítek Tomte. Ve francouzsky mluvících zemích je to Papa Noel nebo Père Noel. Pravoslavné Vánoce se slaví později 6. a 7. ledna. Je to způsobeno posunem dat užíváním juliánského kalendáře. V současném Rusku jsou spojeny s novoroční „jolkou“. Dárky nosí Děda Mráz.

V některých rodinách se uchovaly některé vánoční zvyky – pouštění lodiček z ořechových skořápek nebo lití olova. Dnes už dívky asi nez koumají, zda je v následujícím čeká svatba. Všudypřítomné televizní vysílání nás doprovází během celých svátků a programu se přizpůsobuje i čas večeře a vůbec celý program Vánoc.

I dnes se chodívá na půlnoční, která bývá tradičně doprovázená zpěvem některé vánoční mše.

Dodnes vnučka rychaltického varhaníka pana Kološe vzpomíná na to, jak se u nich v malém pokoji před Vánoci scházeli zpěváci k nácviku zpěvu. O půlnoční mši se v našem kostele stále zpívá.

O tom, jak se u nás slavily Vánoce kdysi, jsem se chtěla dovědět z kronik. Ty jsou však na zaznamenání těchto událostí velice skoupé. Vlastně téměř žádné. ■

Karla Klečková

Zvonička na Sklenovském vrchu

V minulém čísle Hukvaldského občasníku jsem si zájmem přečetla článek o zvoničce na Sklenovském vrchu. O existenci zvoničky jsem věděla, koneckonců na ni vidím z okna našeho domu.

Shodou okolností vyšel v té době v denním tisku článek o vzniku zvoniček na Valašsku, který mě také zaujal. Byla v něm totiž zmínka o vydání patentu císařovny Marie Terezie nazvaném Řád hašení města v roce 1751. O čtyři roky později, tedy v roce 1755 vydala patent Řád hašení pro venkov. A proč se o tom v souvislosti se zvoničkou zmiňují? Patent obsahoval 30 článků a bylo v něm nařízení mít v obci zvonek, kterým by se hlásil oheň, pokud ho takzvaný „vartýř“ zahlédne. Také se obcím nařizovalo mít na návsi rybníček a mezi domy vysazovat stromy. To aby se oheň nešířil na střechy sousedních domů. Vrchnost k této povinnosti prý přistupovala liknavě, proto císař Josef II. patent zpřísnil.

Nenašla jsem zmínku o tom, že by v naší obci existovala takováto zvonička. Možná skutečně nebyla, protože v době vydání prvního patentu byly u nás dva kostely a v nich byly zvony. Rybníků bylo na katastru obce několik. Ty však byly založeny již dříve.

Nejjednodušší zvoničkou, která není na rozdíl od zvonice církevní stavbou, bylo zavěšení zvonku do stromu, často býval umístěn na lípě. Později byl zvonek dán na samostatný sloup, protože listí stromu zvonění tlumilo. Přidávaly se k tomu stříšky, později byl sloup obestavěn. To byl zvoník chráněn proti nepřízní počasí.

Dnes nám zvonička na Sklenovském vrchu bude sloužit k tomu, abychom si k ní zašli, podívali se do kraje, je tam vskutku dobrý rozhled na všechny strany, zazvonili a něco si při tom přáli. ■

Karla Klečková

Vítání občánků

Dne 5. 11. 2011 jsme přivítali do svazku obce Hukvaldy naše nově narozené spoluobčánky – 10 chlapečků a 5 holčiček. Byli to: Denis Kmeť, Jakub Olbert, Jan Piskoř, Mikuláš Beňo, Jan Pavel Zahradník, Elena Kazíková, Hana Horová, Sofie Burešová, Václav Pělucha, Pavel Raška, Max Matula, Charlota Jati, Kryštof Matula, Dominika Matejková a Tobiáš Cviček. Naše příjemné setkání zpestřilo vystoupení dětí ze Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy pod vedením Mgr. Radmily Křenkové. Všem dětem přeji krásný a šťastný život. ■

Ing. Ivana Hrková, místostarostka

Plánované akce ve společenském sále Základní školy a Mateřské školy Leoše Janáčka Hukvaldy, příspěvková organizace od 1. 1. 2012

Kontaktní osobou ze strany školy je ředitelka školy Mgr. Alena Lérová.

Seznam bude průběžně aktualizován.

Termín	Akce	Kontaktní osoba
13.1.2012	Ples ODS	Pavel Bernatský
14.1.2012	Myslivecký ples	Vladimír Koza
28.1.2012	Ples TJ Sokol Hukvaldy	Ing. Miroslav Šplíchal
4.2.2012	Karneval mateřské školy	PaedDr. Vladimíra Nevludová
10.,11.2.2012	Pochování basy – SDH Rychaltice	Martin Rožnovský
18.2.2012	Karneval pro dospělé	Reková Alexandra, Unie rodičů Mgr. Alena Lérová
9.3.2012	Ples SDH Hukvaldy	Ladislav Strakoš
23.,24.,25.3.2012	Rada dětí a mládeže Moravskoslezského kraje (pronájem všech prostor školy)	
4.,5.,6.5.2012	Trinity Party – akce křesťanské mládeže	
12.5.2012	Koncert Zpívající Hukvaldy	Mgr. Martin Křenek Stanislav Mlžík
2.6.2012	Mejdan za školou – Den dětí	Miriám Gřesová Mgr. Alena Lérová
9.,10.,11.11.2012	Skautský seminář	

Nejsou zde uvedena jednání obecního zastupitelstva a samostatné akce školy.

Může dojít ke změnám termínů, zodpovědných osob a určitě dojde k nahlášení dalších pronájmů ve společenském sále. ■

Mgr. Alena Lérová

Vánoční pořad bohoslužeb 2011:

24.12 Štědrý večer

16.00 – Hájov

20.00 – Rychaltice

22.00 – Hukvaldy

25.12 Slavnost Narození Páně

7.30 – Rychaltice

9.30 – Hukvaldy

11.00 – Hájov

26.12 Svátek sv. Štěpána

7.30 – Rychaltice

9.30 – Hukvaldy

11.00 – Hájov

31.12 Poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku

15.00 – Hájov

16.00 – Hukvaldy

17.00 – Rychaltice

01.01 Slavnost Matky Boží, Panny Marie

7.30 – Rychaltice

9.30 – Hukvaldy

11.00 – Hájov

Informace o vydávání nových občanských průkazů

Od 1. 1. 2012 se budou vydávat nové typy občanských průkazů. Budou mít velikost kreditní karty a budou vybaveny strojově čitelnými údaji a na požádání i elektronickým čipem.

Výměna stávajících občanských průkazů za nový typ legitimace není povinná, doklady vydané do 31. 12. 2011 zůstávají v platnosti po dobu v nich uvedenou, s výjimkou případů, kdy došlo ke změně zapsaných údajů.

Při pořizování žádostí o vydání občanského průkazu se strojově čitelnými údaji (bez kontaktního čipu či s ním) **bude nutná osobní přítomnost žadatele.** V případě, že občan není ze zdravotních důvodů schopen se na úřad k pořízení žádosti dostavit, sdělí příbuzný či jiná osoba tuto skutečnost obecnímu úřadu s rozšířenou působností, který zajistí pořízení žádosti prostřednictvím mobilního pracoviště v místě jeho bydliště. S ohledem na malé množství mobilních pracovišť lze předpokládat, že jejich zajištění může trvat velmi dlouho.

Další novinky spojené s novelou zákona o občanských průkazech:

Občanské průkazy již budou nově vydávány také dětem ve věku do 15 let (na žádost rodiče) a také občanům České republiky, kteří nemají trvalý pobyt na území České republiky. Nadále zůstává povinnost mít občanský průkaz u občanů, kteří dovršili věku 15 let a mají trvalý pobyt v České republice.

Do občanských průkazů už nebudou zapisovány údaje o dětech ani manželovi/manželce či partnerovi/partnerce nebo údaj o zbavení či omezení způsobilosti k právním úkonům. Občan také může požádat, aby do jeho dokladu nebyl zapsán jeho osobní stav (ženatý, rozvedený apod.). „Od 1. ledna 2017 nebude v OP povinný zápis místa trvalého bydliště a k 1. lednu 2020 bude vypuštěn z OP zápis rodného čísla,“ s tím, že možností zvolit si, jaké údaje v občanském průkazu budou, posiluje Ministerstvo vnitra ČR právo občana chránit své osobní údaje. Podat žádost o vydání občanského průkazu již nebude možné u matričních úřadů jako dosud (např. u MěÚ Brušperk, MěÚ Paskov, OÚ Raškovice atd.), ale pouze u obecních úřadů obce s rozšířenou působností (tj. úřad typu Magistrát města Frýdku-Místku, MěÚ Třinec nebo MěÚ Jablunkov).

V případech, kdy občan bude žádat o vydání občanského průkazu se strojově čitelnými údaji, lze podat žádost a převzít vyhotovený občanský průkaz u kteréhokoliv obecního úřadu s rozšířenou působností, bez ohledu na místo jeho trvalého pobytu (to znamená, že podat žádost i vyzvednout si nový OP lze kdekoliv v ČR, podmínkou ale je, aby se jednalo o obecní úřad obce s rozšířenou působností, tj. úřad typu Magistrát města Frýdku-Místku či MěÚ Třinec a podobně.

Při převzetí vyhotoveného občanského průkazu bude muset občan zadat bezpečnostní osobní kód, který si předem sám určil, a který je kombinací nejméně 4 a maximálně 10 číslic. Tento kód slouží k autentizaci při elektronické identifikaci držitele občanského průkazu při komunikaci s informačními systémy veřejné správy. ■

Poplatky (dle sazebníku spr. poplatků zákona č. 634/2004 Sb.)

Vydání OP se strojově čitelnými údaji z důvodu skončení platnosti stávajícího OP nebo změny zapsaného údaje	ZDARMA
Vydání OP se strojově čitelnými údaji a s kontaktním elektronickým čipem (čip na požadavek klienta) <i>Tento poplatek se vybere vždy, bez ohledu na věk občana a důvod vydání občanského průkazu.</i>	500,- Kč
Vydání OP se strojově čitelnými údaji za průkaz poškozený, zničený, ztracený, odcizený	100,- Kč
Vydání OP občanu mladšímu 15 let	50,- Kč
Vydání OP občanu bez trvalého pobytu na území České republiky	100,- Kč
Odblokování elektronické identifikace OP	100,- Kč

Marta Sobotíková,
obecní úřad Hukvaldy

Bluetooth vysílače

Návštěvníci nejen Hukvald, ale i sousedních měst Kopřivnice, Příbor a Štramberk si budou moci vyzkoušet nového elektronického průvodce Lašskou bránou Beskyd. Aplikace pro mobilní telefony, která se nyní dostává do zkušebního provozu, nabízí nejen základní informace o pamětihodnostech, ale také gastronomických specialitách či zajímavých akcích v Kopřivnici, Štramberku, Příboře a na Hukvaldech stejně jako průvodce naučnými stezkami. Elektronický průvodce je zatím k dispozici ve formě aplikace pro chytré telefony s operačním systémem Android či Symbian, ale také pro běžné typy mobilních telefonů podporujících Java aplikace. Průvodce je možné spustit v celé řadě typů mobilních telefonů. Samozřejmě čím vyspělejší telefon má uživatel k dispozici, tím víc mu aplikace dokáže nabídnout. Smartphony vybavené GPS tak mohou určit například turistovu polohu na mapě, a usnadnit tak jeho orientaci a podobně.

Elektronický průvodce Lašskou bránou Beskyd vznikl spojením čtyř samostatných průvodců jednotlivými městy v tomto mikroregionu, případný turista tak po jednom stažení získá informace o všech zajímavých místech v okolí. Celkové náklady na vytvoření průvodců se pohybují okolo sto tisíc korun a z větší části byly hrazeny z dotace kraje na podporu turistických informačních center.

Kromě interaktivity jsou hlavní výhodou elektronického průvodce možnost jeho pravidelné aktualizace, jež by měly pravděpodobně probíhat každé tři měsíce.

Průvodce je možné stáhnout zdarma buď v marketech jednotlivých operačních systémů, nebo přímo na webových stránkách Lašské brány Beskyd. Distribuovat jej budou také speciální bluetooth vysílače, které jsou v naší obci umístěny na Obecním úřadě a v ostatních městech na turisticky frekventovaných místech, jako jsou Technické muzeum v Kopřivnici, štramberská Trúba a informační centra. Turistům, kteří budou mít v dosahu vysílačů zapnutou bluetooth technologii ve svém mobilu, se automaticky nabídne stažení a instalace průvodce. ■

Ivana Hrková, místostarostka

Vánoční přání:

Do nového roku 2012 přejeme všem občanům Hukvald všechno nejlepší, konkrétně pak:

12 měsíců bez nemocí,

53 týdnů optimismu,

365 dnů v roce štěstí,

celých 8760 hodin splněných přání,

úžasných 525 600 minut pohody a

dlouhých 31 536 000 vteřin lásky. ■

Starosta a místostarostka obce

Zaměstnanci a žáci Základní školy a Mateřské školy Leoše Janáčka Hukvaldy přejí všem občanům klidné prožití vánočních svátků a v roce 2012 hodně zdraví, štěstí, pracovních i osobních úspěchů a sil k výchově dětí. ■

Mgr. Alena Lérová, ředitelka školy

Montessori – alternativní pedagogický systém

Chcete-li své dítě vychovávat jinak, chcete-li, aby vaše dítě umělo přijímat odpovědnost za svá rozhodnutí, chcete-li, aby se umělo postarat samo o sebe, přejete-li si, aby pro vaše dítě bylo vzdělávání zábava a přinášelo mu dobrý pocit, pak čtěte dál.

Montessori – dosti podivný název. Působí tak trochu záhadně, možná až zavání nějakou utajenou sektou. Bohužel vás zlamu. Nic tajemného se pod tímto názvem neskrývá, jde o obyčejné jméno jedné neobyčejné ženy. Ta žena se jmenovala Marie Montessori a založila pedagogický systém, který pomáhá dětem učit se s radostí všemu, co budou pro život potřebovat. Děti se učí přelévát vodu, přesýpat, krájet, strouhat, leštit zrcadlo, počítat, psát, číst, zdravit, omluvit se, poznávat, že led rychleji taje, když na něj nasypeme sůl, a řadu dalších dovedností. Děti se učí tak, že si věci zkouší. Nikdo jim nepřednáší o tom, jak to funguje, prostě se nechají, aby si na to přišly samy.

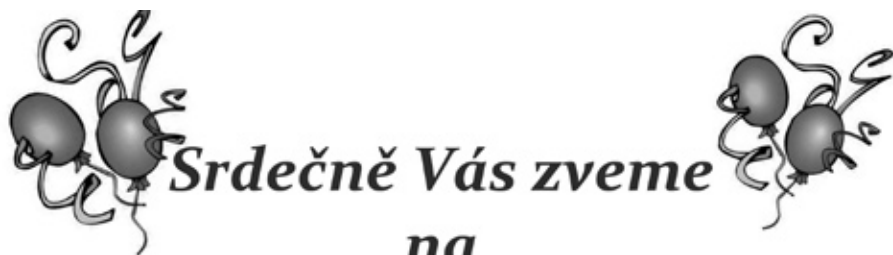
Filozofie systému Montessori je přínosná nejen pro děti, ale také pro jejich rodiče i ostatní, kdo se kolem dětí pohybují. Někteří to mají přirozeně v sobě a umí děti a jejich pohnutky pochopit a nabídnout dětem takové aktivity, které jim budou přinášet uspokojení, a současně nebudou svou činností omezovat druhé. Nám ostatním může dědictví, které nám zanechala paní M. Montessori, pomoci podívat se na naše děti jiným pohledem.

No, co nás asi napadne, když už poosmé uklízíme po dvouleté Mařence rozházené korálky, hromádky hlíny z květináče, rozsypanou mouku, ... ? Každý dle svého temperamentu nechť si odpoví sám. Dle Montessori pedagogiky Mařenka právě prožívá období zvýšeného zájmu o přesýpání. Její vnitřní pud, s kterým se každé dítě rodí, ji nutí, aby neúnavně přesýpala, co se přesýpat dá, dokud nebude mít sama pocit, že dosáhla takové úrovně, takové kvality, že může s přesýpáním přestat... a vrhnout se na další činnost – propichování (tisíci korunových bankovek párátkem, gaučového potahu špejlí, ...)

Proč to dělá to dítě? Proč nám přiděluje práci a vše kolem sebe ničí? Jednoduše proto, že se potřebuje naučit přesýpat, aby si jednou mohlo nalít vodu do sklenice, aby umělo provléknout nit uchem jehly a zašít si knoflík na košili. A přesýpání a propichování jsou jednotlivé tréninkové kroky k této bohublé činnosti.

Jak to tedy udělat, aby dítě mohlo trénovat a rodič se z toho nezblázní? Na to nám dala návod právě paní M. Montessori. Dovolíme dítěti svobodně si zkoušet, co právě potřebuje a to tak, že při své činnosti nás nebude omezovat. V praxi to většinou vypadá tak, že připravíme tácek, hrníčky a fazolky, které dítě bude nad táckem přesýpat. Pokud fazolky rozsype, ukážeme mu, jak je může vrátit do hrníčku – posbíráme je prsty (dítě takto rozvíjí jemnou motoriku, která je důležitá pro rozvoj intelektu, či k nácviku správného držení tužky) nebo ukážeme dítěti, jak se používá smetáček a lopatka.

Chcete-li se o tomto systému dozvědět něco více, spoustu informací naleznete na internetu a nebo se můžete přihlásit do kurzů Montessori pro děti s doprovodem rodičů. Nejblíže takovéto kurzy probíhají v Čeládné v klubu Beránci a od listopadu také ve Frýdlantě nad Ostravicí, v MŠ HAPPY DAY.

Srdečně Vás zveme na KARNEVALOVÝ REJ

Do gala se dej, pak s maskou či bez do reje vlez...

Kdy: 18. 2. 2012 v 19:30 hod.

Kde: v sále ZŠ L. Janáčka

Kolik: 100,- Kč

Předprodej: 4. 2. 2012 v hospodě u Vajta od 10-12 hod.

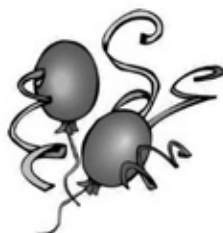
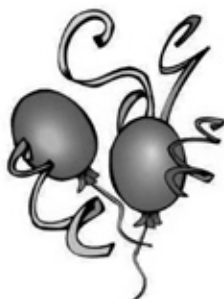
Program: Tančit budem víc a více, ať se baví Sklenov,
Hukvaldy i Rychaltice!

Občerstvení: Hlady nebudem a pitný režim bude
dodržen

Výtěžek bude věnován dětem MŠ a ZŠ L. Janáčka

Kontakt: Alexandra Reková 604302578

Tříkrálová sbírka 2012

Tříkrálová sbírka 2012

„My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví vínšujeme vám....“

Již brzy rozezní ulice měst a obcí koledníci svým zpěvem této známé koledy. Také do vašich domovů zavítají tito poslové vánoční zvěsti, aby přinášeli lidem radost a koledovali pro ty nejpotřebnější.

Díky Vaší solidaritě tak mohla Charita pomoci starým lidem, těžce nemocným, osamělým matkám s dětmi, zkrátka všem potřebným.

Také na počátku příštího roku vyjdou do ulic skupinky koledníků, které mohou v době **od 1. do 14. ledna 2012** zaklepat u Vašich dveří a poprosit Vás o příspěvek na tuto sbírku. Koledníkům můžete přispět do zapečetěných pokladniček drobnou i větší částkou. Přispět můžete také přímo na účet SČKCH. Vedoucí koledníků budou mít u sebe platný občanský průkaz a viditelně nošenou průkazku, která je plnou mocí ke koledování.

Charita Vám všem již nyní děkuje za podporu a jakýkoliv, třeba i sebemenší dar. Pomozte nám pomáhat.

Za Charitu Frenštát p. Radhoštěm, Anna Čechová

www.trikralovasbirka.cz

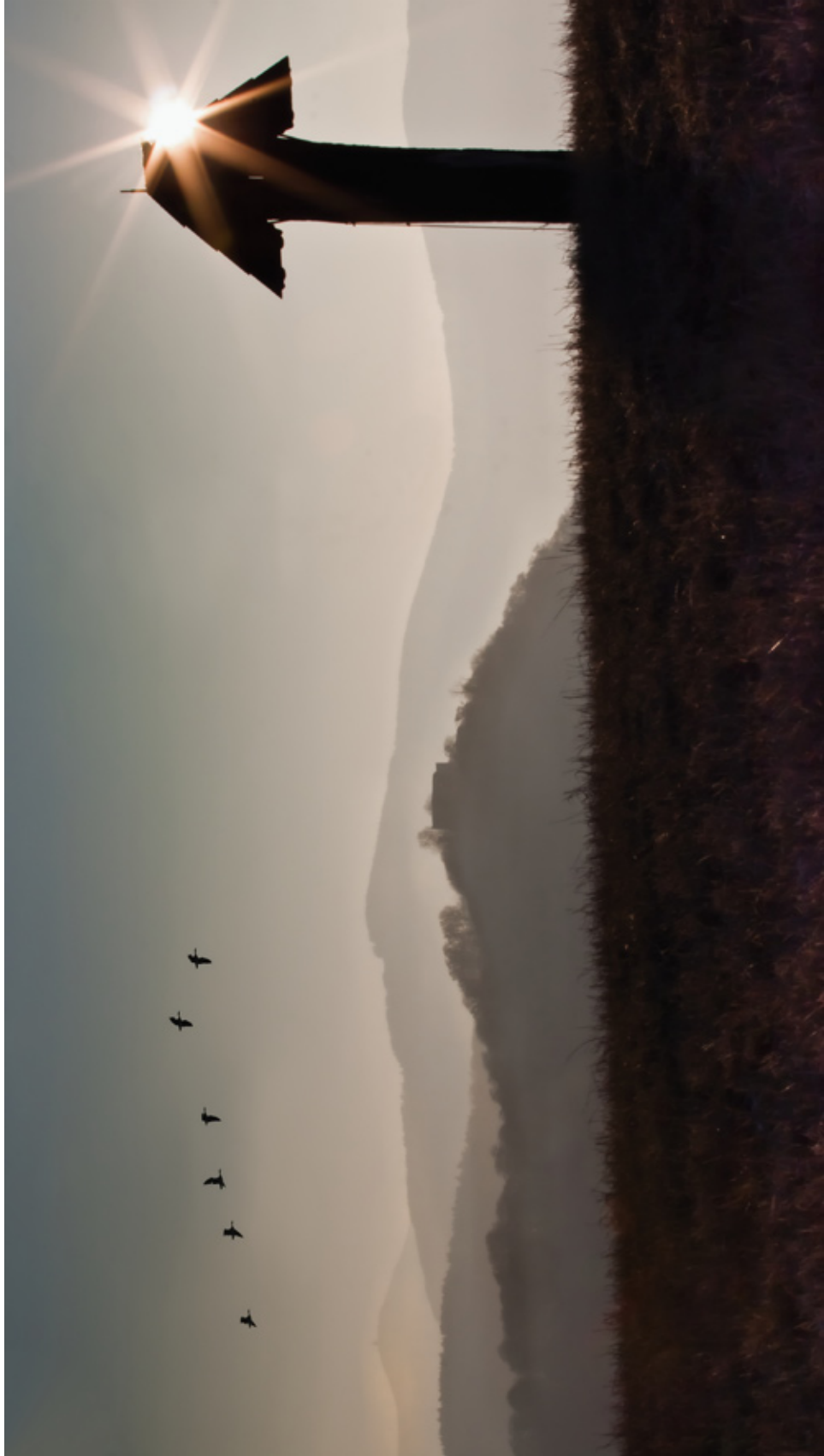

.....
foto: Svatopluk Lév

Uzávěrka příštího čísla Hukvaldského občasníku je 15. března 2012.
Termín uzávěrky pro příspěvky občanů a reklamu, které nejsou redakcí upravovány,
je 20. března 2012.
Veškeré příspěvky zasílejte na adresu: mistostarosta@ihukvaldy.cz.
Hukvaldský občasník číslo 1/2012 vyjde kolem 10. dubna 2012.

